

WASHINGTON, D.C. — Romney je dejal včeraj časnikarjem, da njegovo tajništvo nima nobenih pooblastil, tudi ne kake zakonske osnove za določitev "kvot" črnih p bivalcev v belih predmetst ameriških vele mest. Razsi so se namreč govorice, da zvezna vlada določila posebne "črne kvote" za predmetst

LONDON, Vel. Brit. — Priški delavci, ki so že tedna na štrajku, so spreporočilo preiskave posebn sodišča v njih spor z delalci in obstoja upanje, da le skoro prišlo do konč štrajka, ki povzroča Vel Britaniji veliko škodo in og za redno oskrbo z živil.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevac

NAROCNINA:

Združene države:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 meseca

Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 meseca

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 143 Tuesday, July 28, 1970

Svoboda v mednarodni trgovini zopet v nevarnosti

Dobrih 25 let se svet bori, da bi se osvobodil vseh mogočih ovir, ki motijo mednarodno trgovino in ki si jih je v več kot sto letih izmislila tehnika carinske zaščite pod najrazličnejšimi imeni in sistemi. Še pred prvo svetovno vojno je sistem zlate veljave uspešno podiral vsako ograjo, po tej vojni je pa zlate veljave zmanjkalo, vsaka narodna valuta je postala neodvisen gospodar, ki si lahko lasti pravice do popolne brezobzirnosti do svetovnega gospodarstva. Medvojna doba je s svojimi krizami hitro pokazala, kako tvegana in nevarna je ta pot in kam lahko zapelje posamezna narodna gospodarstva.

Skušnjosti iz te dobe so ustvarile po drugi svetovni vojni izredno ugodno razpoloženje za ponovno organizacijo svobodnega mednarodnega blagovnega prometa. Načelo čim večje svobode na svetovnem gospodarstvu je hitro zavladovalo povsod, a v praksi se je moralo boriti z neštevilnimi težavami. Pomislimo samo, kako dolgo se je morala GATT boriti, da se je uveljavila, pa še takrat ne na celi črti.

Naša dežela se je po zadnji vojni odločila za čim večjo svobodo na carinskih mejah. Ni pa do tega prišlo brez ovir in odpora. Tudi pri nas so bile in so še gospodarske veje, ki mislijo, da brez carinskega varstva ne morejo obstojati. Včasih imajo prav, navadno pa ne. Zato jim ne kaže drugega kot čakati, da postanejo njihove težave tako velike, da pomenijo nevarnost za njihov obstoj. Boj za in proti carinski zaščiti je bil pri nas zmeraj na dnevnem redu, vendar smo pa pri vsem tem pristopili k GATT sistemu in nismo bojkotirali nobene mednarodne akcije za čim več svobode v mednarodni trgovini. Naš uvozni sistem je bil po vojni v načelu liberalen in je še zmeraj, toda je sedaj že močno preluknjan z vsemi mogočimi izjemami. Sedaj smo prišli v nevarnost, da bodo izjeme postale močnejše od pravil in da bo na carinskih mejah lahko prepovedano vse, kar ni izredno dovoljeno.

Kako daleč smo že na tej poti?

Pri nas velja pravilo, da je uvoz blaga dovoljen, ako ni izrecno omejen ali prepovedan. Prepovedi uvoza blaga se naša administracija le nerada poslužuje, ker bi jo taka politika postavila pred svetovno javnost kot reakcionarno, zaostalo itd. Zato se raje poslužuje sistema omejitve uvoza. Tudi beseda omejitve nima dobrega slovesa v mednarodnem gospodarstvu, zato je treba tudi ta izraz nadomestiti s sistemom kvot. Sistem kvot je pa že nekaj tehničnega, za kar se javnost navadno ne briga veliko. Zato gleda vsaka država, da ne omejuje načeloma uvoza blaga na celi črti, ampak da ga postavi pod sistem kvot, navadno letnih. Vlada določa za vsako leto, koliko blaga se sme uvoziti ali iz tujine nasploh ali pa iz posameznih držav. Domača uprava potem to količino razdeli po svoji uvidevnosti med domače interese. Da ta sistem pomeni smrt svobodne gospodarske konkurence, je jasno na prvi pogled. Zato skuša vsaka država doseči, da domača javnost čim manj govori o njenih kvotah pri izvozu.

Te taktike se poslužuje tudi naša zvezna vlada. Tudi ona stoji na stališču, da mora biti uvoz blaga načeloma svoboden in da kvote pomenijo le izjeme od pravila. Tako je tudi do sedaj postopala. Uvoz blaga je pri nas svoboden, prepovedan je le uvoz blaga, ki lahko dela škodo našemu zdravju, spravlja v nevarnost našo varnost itd. Ves drug uvoz je prost, ako ni navezan na kvote. Vsega skupaj imamo šest skupin blaga, ki je njihov uvoz v našo deželo navezan na kvote. Vsaka teh kvot ima svojo zgodovino, navadno ne čisto nesebično. Ne kaže nam na primer prepoovedati uvoza čevljev, pa vendar so tovarne čevljev drezale tako dolgo v administracijo, da je pristala na uvoz po kvotah. Za kvote in proti kvotam se ravno sedaj bje boj v tekstilni panogi. Pri mesu in mesnih izdelkih je že dolgo vpleten, poznamo ga tudi pri sladkorju, nafti in jeklu. Pa vendar so do sedaj veljale vse kvote kot nekaj izrednega, kar kazi načelo svobodnega mednarodnega blagovnega prometa.

Ravno sedaj je obravnaval znani Millsov odbor predstavnike doma predlog, da se uvedejo kvote za tekstil in za čevlje. Kar mimogrede je bilo vneseno v besedilo tudi načelo, da more federalna administracija kar sama uvesti sistem kvot za vsako blago, ki ga proizvaja tujina, pa je pri nas našlo hitro širok krog odjemalcev. Kako mora pri tem postopati administracija, je v načelu tudi predvideno. To je izredno važna zadeva. Do sedaj administracija ni imela pravice, da sama odreja kvote, morala je dobiti pri- stanek Kongresa, sedaj ji tega ne bo več treba. Administracija bo sama odločevala, kje je treba uvesti kvote, bo

torej kar sama odločevala, kaj naš potrošnik lahko kupuje na domačem trgu.

Da bo administracija želela ugoditi željam proizvajalcev, se razume samo po sebi. Nad njo ne bo nobene kontrole več. Do sedaj je zadeva morala iti skozi Kongres, javnost je imela priliko, da pravočasno zve, kaj se pripravlja, ni da pravočasno protestira, ako misli, da kvote niso v javnem interesu. Kaj se bo lahko vse godilo, vemo iz zadnje skušnje. Sax ni na primer nobena tajnost, da je moral predsednik Nixon obljubiti južnim tekstilnim tovarnam, da se bo odločil za kvote, ko vprašanje dozori. Ako je take obljube moral delati predsedniški kandidat, kaj šele obljublja kandidatske zvezde nižjih razredov? Ako dobi administracija pravico do proglašanja kvot, potem nihče ne bo nikoli varen, kdaj pride njegov uvoz pod kvote.

Isti Millsov odbor je tudi glasoval za podaljšanje sistema, ki mogoče obračunavanje visokih carin. Podlaga za vrednost blaga ne bo morda pogodbeno uvozna cena, ampak cena na domačem trgu, ki so vanjo vključeni prevozniki in carinski stroški in prodajna režijska. Tako je pri marsikaterem blagu treba plačati "carino od carine". Tujina upravičeno protestira proti temu, toda brez uspeha. Ostalo bo pri starem.

Od teh sprememb v uvozni politiki bodo imeli koristi naši proizvajalci, toda to korist bodo morali plačati uvozniki tujega blaga z večjimi cenami. Nekaj bodo morali plačati tudi naši izvozniki, kajti tuje države se ne bodo ceronile pri uvozu ameriškega blaga. Bodo tudi skrbele, da Amerika ne bo lahko prodajala svoje robe po vsem svetu. Kakšno škodo to lahko pomeni, si lahko vsakdo ustvari sliko, ako prebere zgodovino zadnjih GATT pogajanj, ki bo njihova vrednost za našo deželo močno zmanjšana, večkrat pa tudi, čisto uničena.

Z novo zakonodajo o carinski politiki smo torej znova prešli v grob trgovski protekcionizem, ki smo se ga komaj znebili pred par leti. Račun za to zablodo bo plačal naš potrošnik. Komaj čaka, da bi bil konec naraščanja draginje, pa bo že prišel pod udarec novega režima za povišanje cen uvoženega blaga. Seveda bo prišlo do vzdihovanja, bo pa prepozno; vzdihovanje bo pomenilo zvonjenje po toči.

* VES SVET JE NA NEKIH KRIZISIH. — Tudi naša Amerika (ZDA) je na takih krizisih. Kam kreniti, na kako pot, v kako smer, da bi bilo za vse prav?

Izbira ni lahka. Seveda, vsakemu se dopade pot in smer, ki naj bi bila zanj ugodna in koristna. Toda v družbi je treba vpoštevati tudi druge, ne le samo samega sebe. Srečna družba je le tam, (če je kje in koliko take družbe), kjer so vsi sosedje drug z drugim zadovoljni in da drug drugemu pomagajo.

Družabne razmere v posameznih deželah in državah so kolikor toliko znane, kakor tudi odnosi in razmere med deželami in državami. Marsikje so zelo sitne, ki vodijo v skrajnosti.

Sedanji svet je pod vplivom dveh gospodarskih in socialnih ideologij, ki jih predstavljata dva različna tabora. Naš svobodni zapadni svet (kolikor je še takega), je pod vplivom gospodarskega kapitalističnega reda. Drugi del sveta, ki ga je zasenčil komunizem s svojim temnim redom, je pod vplivom komunizma. Slednji vozi po svoje in njegovi načrti so uničiti in razbiti gospodarski in socialni red našega demokratičnega Zapada, kolikor je ta že vreden tega imena. To je sicer že vse znano.

Borba med našim Zapadom in komunističnim Vzhodom je vidna vse naokrog, kjerkoli se srečujeta. Komunizem neti in podpihuje sovraštvo proti našemu gospodarskemu, političnemu in socialnemu redu in sistemu, kjerkoli dobi priliko. Prilika pa je mnogo vse na okrog. Mi po zapadu jih sami ustvarjamo. Največ s tem, ker je med zapadnimi deželami preveč gospodarskega in političnega tekmovalstva. Vsak le samega sebe, vidi, za bližnjega mu ni dosti.

Iz teh že tisočletja starih krivuljastih potov bi radi v neko politično skupnost. Od roda do roda so to poizkušali, a le malo uspehov je bilo. Stalnih uspehov, sploh ne. Tudi v sedanjosti iščemo taka pota. Pri nas v na-

ših ZDA skušamo priti z integracijo vseh raznih plemen v neko skupnost, kar pa prav počasi napreduje. Morda bi uspevala taka poizkušnja hitreje, če bi jo vodili nesebični človeški cilji, ti so pa taki, v kakršnih rokah so in kot jih kdo vodi. Če jih vodijo dobri previdni voditelji, so dobri — v rokah neprevidnih so slabi in puščajo za seboj le slabe posledice in sitnost.

Pri nas v ZDA je v teh časih najvažnejša zadeva naše narodno gospodarstvo. Vsi želimo in iščemo tako gospodarstvo, ki naj bi nudilo vsem slojem, revnim in ubogim kakor bogatim, prilike in možnost za primerno življenje človeka. Prav pri reševanju teh težav pa nastajajo neprestana nesoglasja.

Zakaj? Vsak hoče več in več. Vsak gleda, da je njegova skleda bolj in bolj polna. Človeško je to. Prav zato, ker je preveč človeško, je takšno, kakršno je.

Naše denarne ustanove, ki predstavljajo plesne odre okrog "zlatega teleta", imajo velike oči in kaj hudo poželjivost. Navijajo cene, obrestni posojilom, toda je pod zanesljivimi pogoji, da so varni pred zgubami, zanesljivo varnost zahtevajo, zraven pa visoke obresti, da tisti, ki posojilo dobi, ga v desetih letih dvakrat plača. Tisti, ki si izposodi, postane "molzna kravica", ki daje potem mleko denarnim zavodom. Takih "molznih kravic" je po svetu na milijone in milijone. Mleko dajejo tistim, ki oskrbujejo plesne odre okrog "zlatega teleta". Te razmere so vzrok, da v našem gospodarskem redu ni koli rezevev ne zmanjka. Pa tudi sitnosti nikoli ne zmanjka. Vsak se skuša izkupati iz njih. Mase zahtevajo večje plače, to pa zopet dviga cene, zvišuje revščino itd. Nastajajo protesti, z njimi nezadovoljstvo. Vse to pa je voda, ki goni kakor voda v stružnih koritih mlinska kolesa radikalnih misli. Tako naš gospodarski kapitalistični red sam sebi izpodkopava tla.

Seveda dajati nasvete, tolažiti itd., v takih zadevah je lahko,

Kako rešiti take težave in družbi pokazati pravo pot in izhod iz takih gospodarskih sitnosti, to je "nekaj" in izgleda, da tega nihče ne zna. Yes, to je težko! Vendar izhod pa bi se morda našel, če bi ga iskali prav, nesebično in požrtvovalno.

Ce imamo denar za vojne, v katerih se samo vse uničuje in razbija, zakaj ga ni za pomoč revnim doma? O saj jim je pomoč na razpolago, pravi ta in oni. Seveda jim je, ampak le tako, da se jih zakuje v oduško vračanje, iz katerega se mnogi vse žive dni ne morejo izkupati. Je še mnogo drugega, kar nas vse oklepa v sedanji naš gospodarski in socialni red, ki je za nekatere rodovitni vrtec, ki čudovito rodi za "bogate strice", drugim, to je milijonom in milijonom, ki s trdim delom gnojijo "rodovitne vrtove za bogate strice", pa ne nudi drugega kakor le skrb, če bo jutri kaj za v lonec dati in za druge zahteve njihovega življenja. Tu, tu bi si morali naši gospodarski krogi nataktni dobra očala in pogledati na te težave, ki se prav v sedanji dobi zopet zelo občutno pojavljajo in obnašajo med nami. Zgleda, kakor da se bližamo neki kritični gospodarski dobi, kakor smo se v letih 1929-1933.

Da bi se le motil, da bi temni oblaki, ki jih sape nosijo in obračajo po obnehjeh našega gospodarstva, izgnili, in da bi jih čas in čuječnost onih, ki jim je ta skrb poverjena, odgnala od nas.

R.

Odmevi z božje njive

EUCLID, O. — Naš lokalni list "Euclid News Journal" je 4. junija 1970 na prvi strani lista natisnil čest čest časopisnih kolon sliko, ki je bila povzeta na pokopališču All Souls v petek, 29. maja 1970, ko so graduantinje Villa Angela akademije obiskale grob njih sošolke Amy Sambula, katera je bila ustreljena skoro pred svojim domom na Pawnee Ave. 22. novembra 1969.

V osmini Spominskega dneva sem se v družbi mojih hčera odpeljal na pokopališče Vernih duš. Po končanih razgovorih in tamkajšnjem uradu je uslužbenec nas odpeljal v sekcijo št. 26 ter nam pokazal prostor, za katerega smo se v uradu dogovorili. Po pregledu se je moja hčerka napram uslužbencu izrazila: "Moja pokojna mama je imela veliko težavo spraviti me iz postelje vsako jutro! Na dan poslednje sodbje bom pa lahko vstala, ker me bo Amy Sambula s svojo trobento zbudila in mi godla in moje uho. Ležala bom namreč tik nje."

Človeško življenje ni tako "pod vsako kritiko", kot se to čuje dan za dnevom, samo pomeniti ga moramo pravilno. Moja hčerka se že sedaj raduje, ko bo brez težav odšla v dolino Jozafat k poslednji sodbji.

Vse tri cerkve: vojskujoča — verniki na zemlji, zmagovalna — poveljanci v nebesih in trpeča — verne duše v vicaš so v mesecu novembru bolj tesno povezane skupaj kot kdajkoli drugič. Dasi v Ameriki praznujemo Spominski dan v mesecu maju, se ta dan v duhovnem oziru niti primerjati ne da z dnevom Vernih duš. Podcenjevanje Spominski dan tudi ne smemo. Lep običaj je to. Spomin na naša pokojne je na pokopališču vedno bolj zbran in iskren kot pa v veseli družbi.

Na letošnji Spominski dan je lepo število naših rojakov obiskalo pokopališče Vernih duš, izredno veliko pa se jih je pomudilo ob grobu pok. dr. Mihe Kreka, pomolilo, prižgalo lučke in položilo na grob šopek slovenskih narodnih rož. Za zaključek je skupina pevcev pod vodstvom Ivana Riglerja, tega blagega in narodno požrtvoval-

Naznanilo naročnikom AD v Ely, Minnesota

Spoštovane naročnike v Ely in okolici obveščamo, da je dolgoletni zastopnik Ameriške Domovine g. Joseph J. Peshel zaradi lepe, častitljive starosti 91 let opustil zastopstvo našega lista. Zato jih lepo prosimo, da bi odslej pošiljali naročnino naravnost v urad. Uprava bo naročnike pravočasno obvestila o zapadli naročnini.

Gospodu Josephu Peshlu, kateri je prevzel zastopstvo Ameriške Domovine pred davnimi 64 leti, dne 6. junija 1906, v takrat precej težavnih okoliščinah, se lastništvo lista najpristroneje zalvaljuje za ves njegov trud, za vso podjetnost, za vztrajno požrtvovalnost, za dopisovanje in poročanje, za vso naklonjenost in prijaznost ter mu želi še mnogo zdravih, zadovoljnih in veselih let. Bog ga živi!

AMERIŠKA DOMOVINA

nega pevca, zapela narodno žalostinko "Gozdnič je že zelen". Pri drugi kitici je Rigler pevce opozoril: "Sedaj pojemo v prosti naravi in ne med štirimi stenami. Fantje, pojte fortissimo!" Po odpetih žalostinkah smo šli čez cesto v meni tako priljubljeno št. 26. Na lepem gričku stoji z zasajenimi rožami ozaljšan kip od smrti vstalega Zveličarja, ki z odprtimi rokami valbi pokojne: "Pridite, blagodarjenje mojega Očeta, in posedite nebeško kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta." Skoraj tik kipa na levi strani je grob Silvestra Seketa. Tudi ob njegovem grobu smo pomolili, pevci pa so mu zapeli narodno žalostinko: "Krogla priletela, v srce me zadela." Ta blagi fant se je šel javit za vstop v vojaško službo. Pri vstopu v naborni urad je skupina mladih "kuštravcev" mu hotela zabraniti vstop. On pa jih je z razprtimi komolci pahnol proč in je stopil v urad. — Na desni strani kipa je grob pok. I. Intiharja. Tudi za njega smo pomolili ter potem skupno zapeli pod vodstvom g. Riglerja "Oj, sveti križ, življenja luč." — Tekom petja mi je pogled obstal na ženi, materi pokojnega, ki je vsa blede stala pri podnožju groba in s solzami v očeh in žalostjo v srcu gledala na grob, ki je v njem ležal njen dragi sin. Poleg nje je stal v žalost zatopljen, oče pokojnega. Sredi med njima pa je stal s sklonjeno glavico mal fantek in ko je dvignil glavico, sem opazil na njegovem licu solze. Zdelo se mi je, da je nekdo porinil debelo grčo v moje grlo, in nisem mogel več peti. Človek komaj pride na svet in že okuša, da je prišel v dolino solza. Spomnili smo se tudi dveh sinov slovenske krvi: Petriča, ki počiva tukaj, in Zonte, ki počiva v neznanem grobu v Koreji. Po končanih razgovorih in snidenju je eden iz skupine pevcev dejal: "Sedaj pa vas povabim, da vam pokažem, kje je moj poslednji dom — grob." Ko smo prišli na prostor, je ta pevec naglasil: "Znameniti dr. Jerko Gržinič je nekoč dejal, da je srečna žena, ki ima peveca za moža!" — Ali moja žena, ki sniva pod to rušo, ni bila srečna. Kolikokrat mi je prigovarjala: "Ne hodi na pevsko vajo! Ostani doma!" Nisem je ubogal.

Nato smo po valoviti božji njivi zamišljeni šli mimo groba dr. Kreka v sekciji št. 18. Tam počiva tudi pokojni pevec Louis Grdina, malo proč, v isti višini Miss Zulich, ne daleč od nje pa je grob mojega prijatelja in sopevca pri zborih Soče in Ilirije Leona Kauška. Samo nekaj parcel dalje je grob Mance Pančur. Ko je moja pok. žena ležala na mrtvaškem odru v Grdinovem pogrebu, zavodu, je Mance Pančur prišla se posloviti od nje. Vkljub temu, da je Manci bilo odsvetovano, da naj zaradi boleznij ne hodi iz hiše, ker je to prenaporno za njo, je prišla in se z molitvijo poslovila od moje pok. žene. Čez 39 dni se je pomudilo ob grobu pok. dr. Mihe Kreka, pomolilo, prižgalo lučke in položilo na grob šopek slovenskih narodnih rož. Za zaključek je skupina pevcev pod vodstvom Ivana Riglerja, tega blagega in narodno požrtvoval-

seje do seje, od sestanka do sestanka. Za novo članstvo Društva sv. Jožefa KSKJ je skrbel, kako bi dobil čim več novih članov. Manca pa, da je samevala doma. Isto da delam tudi jaz, je rekla, samo da meni roji po glavi petje: petje, pevske vaje, nastopi, koncerti ter da zato porabim malo časa za dom. Bridka resnica! A do vseh potankosti točna.

Ko se človeško življenje nagne na zaton kot večerna zarja, začne človek pojmovati svoj zemeljski tek. Dokler polje po njegovih žilah mlada kri, nima miru. Nemirno je človeško srce, dokler ne počiva v Tebi, o Gospod. Pravi, tihi mir pa prevladuje na božji njivi, le prisluhniti temu miru se človeku upi. Kadar pa človek premaga samega sebe, mu je tak mir ljubeč in drag. Ob slehernem obisku svojih dragih na pokopališču je človek temu miru bližji. Nekoč pa nas bo ta mir za vedno objel. In sladko nam takrat bo!

France Kovačič

Vesti iz Slovenije

Slab obisk koncertov

Madžarski pevski zbor iz Koszege je na povabilo sloboškega pevskega zbora vrnil obisk. Soboški pevci so v Koszege navedli poslušalstvo, ki je do zadnjega napolnilo dvorano. V Murski Soboti so madžarski pevci peli le iz vljudnosti, ker je bila dvorana skoro popolnoma prazna.

Za koncert, ki ga je imel radijski kvintet iz Ljubljane v grajski dvorani pokrajinskega muzeja, so uslužbenci muzeja po cestah ponujali vstopnice brezplačno za slučaj, da dvorana ne bi bila prazna.

Nemogoča odločitev

Spor med ljubljansko veleblagovnico Mercator in beograjsko občino je prišel pred vrhovno sodišče. Beograjsko podjetje Prostor za projektiranje in študije je pred tremi leti prosilo za lokacijsko dovoljenje za veleblagovnico v Novem Beogradu. Ker se po treh natečajih ni javilo nobeno beograjsko podjetje, je Prostor kot edini interesent dobil lokacijo. Investitorsko ponudbo Mercatorja je Prostor sprejel šele, ko so odklonila to vso beograjska podjetja.

Po dveh letih od izdaje odloka in po šestmesečnem odlaganju izdaje gradbenega dovoljenja, je sedaj občina razveljavila odlok oddelka za gospodarstvo in finance svoje skupščine, česda ni bil za to pristojen. Prostor in ljubljanski Mercator sta vložila tožbo, ker imata pač zaradi odloka beograjske občine ogromno škodo. Mercatorjeva veleblagovnica bi imela v Novem Beogradu 600 nameščenecv in je del osebja podjetje poslalo na šolanje v Švico.

Pet dni šole v tednu

Z novim šolskim letom bo v Sloveniji okrog 200 osnovnih in srednjih šol uvedlo petdnevni teden, ena tretjina šol pa bo še vedno imela pouk tudi ob sobotah. V letošnjem šolskem letu je petdnevni teden s prosto soboto imelo 70 osnovnih, 3 posebnih osnovne šole in tri gimnazije.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

V nedeljo, 2. avgusta 1970 ste vsi iskreno vabljeni na Slovensko letovišče pri Boltonu, kjer se bo v pripravi Društva Slovencev Baraga ter drugih organizacij in skupin vršil

XI. SLOVENSKI DAN

(Posvečen 25-letnici našega zdomstva)

- Ob 11.30 zjutraj se bo darovala sv. maša za vse žive in mrtve Slovence.
- Ob 2h se prične pester kulturni program, na katerem bo kot slavnostni govornik nastopil pisatelj g. Karel Mauser.

Naj bi ob tej 25-letnici našega begunstva znova v nas zagorel ogenj medsebojne ljubezni in zaupanja, da bi z rano ob rami stopili mimo tega mejnika v boljše in svetlejšo prihodnost. Tako nam Bog pomagaj!

PRIREDITELJI

Razne iz vse dežele

Minister Eric Kierans, ki je odgovoren za pošto, je izjavil pretekli teden, da je podobno kot v Veliki Britaniji in v Združenih državah treba računati s povišanjem poštne tudi v Kanadi. Izjavil je, da bo pri-ramo ob rami stopili mimo tega mejnika v boljše in svetlejšo prihodnost. Tako nam Bog pomagaj!

Vlada se jezi nad unijo poštarjev, ki izvaja omejen štrajk po raznih delih obširne Kanae, in sama začasno ustavlja promet v odgovor na poštni štrajk. Poštni minister je za ko-nejec tedna zagrozil uniji poštnih uslužbencev, da utesne predlo-žiti vladi popolno ustavitve poštnega prometa, če unija ne bo prenehala s omejenim štraj-kom, ki ga pranaša iz kraja v kraj postopno po vsej deželi.

Glavna težava, trdijo, je skrb poštne uslužbenke za stalnost njihovih služb. Boje se, da bi avtomatizacija ukinila preka-terno službeno mesto. Zato je tudi osnovna zahteva, da naj bo vsem sedanjim uslužbencem za-jamčena stalna zaposlitev, ki naj bi jih varovala pred nevar-nostjo odpusta in jim jamčila bodočnost.

Pretekli teden so bile poslane vojaške sile v Alberto, da bi va-rovale 'kričeče žerjave', ki ima-ro tam svoja naravna vališča, pred požarom. Gozdni požar je zajel bližino bivališč in vališč žerjavov, ki so v nevarnosti, da izumro, saj jih je vseh skupaj le še nekaj ducatov.

V bolnišnicah v Torontu je tolikšno pomanjkanje zalog krvi, da so se morale te omejit na res le nujne operacije, pri katerih je potrebna večja trans-fuzija krvi. Zastopnik Rdečega križa je dejal, da je pomanjka-nje nastopilo kot posledica zaprtja 15 industrijskih klinik.

Poštna uprava je objavila, da do nadaljnjega ne bo sprejemala običajnih pism za Veliko Bri-tanijo. Še vedno sprejema letal-ska pisma. Običajna pisma bi običala v pristaniščih, ker bri-tanski pristaniški delavstvo štrajka.

Robert Cruise, 20 let stari do-maćin v Sarniji, Ont., je bil kaz-novan z \$100 globe, ker je po-vzročil javni nered, ko je ime-noval predsednika vlade P. Tru-deauja, ki se je tedaj mudil na obisku v mestu, "fašistično svi-njo".

— Od leta 1940 se je na vsem svetu število konj zmanjšalo za 22%.

Listu v podporo

MONTREAL, Que. — Prejel sem sporočilo, da mi je potekla naročnina tega priljubljene li-sta za nadalnje leto, na kate-re-ga sem že naročen takoj od pri-hoda v Kanado in priznati mo-ram, da sem z njim nad vse za-dovoljen. Hočem ga obdržati še za naprej, saj bi ga radi novic in vsega, kar je v njem poveda-no, zelo težko pogrešal.

Ker je list tako nepristranski in realen, bi ga vsakemu pri-po-ročal, predvsem tistim, kateri se še s spomini tako radi vračajo v našo Slovenijo, ljubijo materin jezik in naše običaje, kar bodo lahko oživili, če bodo redno prebirali te zanimivosti, katere nam list AD prinaša.

Prilagam denarno nakaznico za eno leto in \$4 za tiskovni sklad AD ter želim, da nas še dolgo let zalagate z novicami in vsem, kot se to delati doslej.

Mnogo uspeha vsem pri tem napornem delu, lep pozdrav vsemu osebju pri listu ter vsem Slovincem po širni Ameriki!

Stefan Sorko

Glas z zahoda

LETHBRIDGE, Alta. — Zada-njič sem zapisal, da nas je tu v naši okolici 29 družin. Zdaj moram popraviti, samo 28 dru-žin je in 3 upokojenci. Živimo vsak po svoje, kot vemo in za-mo. Koliko nas slovenske stvari zanimajo, pove število sloven-skih časopisov med nami. Samo ena četrtina dobiva redno AD, od tega kar vsi trije upokojenci.

Drugi nimajo veliko časa za branje, vse samo dela, hiti in zbira dobrine tega sveta, boga-stvo, ki ga uničujeta molj in rja. Ena od naših družin nima še svoje hiše, pa jih imajo skupaj vendar 51. Te so različnih veli-kosti in oblik, obsežnosti in o-kusa.

Priporočil bi, naj bi Slovenci več brali svoje lastne časopise, posebno katoliške. Ameriška Domovina, Božja beseda, Du-hovno življenje, Katoliški misi-joni naj bi hodili v vse sloven-ske domove v naši deželi. Z njih naročitvijo bomo podprli dobro stvar, pa tudi sami bomo od te-ga veliko imeli. Ohranili bomo slovensko besedo, pa tudi slo-venskega in verskega katoliške-ga duha. Nemara nam bo to pri-neslo več zadovoljstva in notra-njega miru kot vse drugo. Čim starejši smo, tem bolj znamo lo-čiti resnične vrednote od var-ljivih in minljivih.

Prihodnji mesec, 10. avgusta, bi rojak Lovre Novak prazno-val svoj 84. god. Božja volja ni bila taka. Ko je šel v bolnišnico in so mu rekli, da je potrebna operacija, je na to pristal, ope-racije pa ni preživel. Na počiva

v miru božjem. Vsem njegovim iskreno sožalje.

Jože Dimnik, st.

Na novo mašo v Kanado

ELK RIVER, Minn. — Čas res tako hitro beži mimo nas, da ga je nemogoče dohajati. Nameni-la sem se malo napisati o mo-jem prvem obisku Kanade in u-deležbi na novi maši preč. g. Božnarja. Bilo je nebeško lepo. Čeprav se nisem lahko odločila za pot, mi ni žal. Vse je šlo v re-du. Čeprav je vzelo 24 ur vož-nje z avtobusom, sva kar sreč-no priromali s hčerko v Toron-to.

Ko sva prišli v Toronto, sva imeli smolo, kot so včasih doma rekli. Družine Ambrožičeve ni-sva mogli najti, ker nista imeli telefonske številke. Ko sva po-skusili po naslovu, nama je u-službenec na postaji dal napač-no smer in tako sva prehodili in prevozili precej mesta. Začelo me je že skrbeti, če bova sploh prišli kam v bližino cerkve, ker nista nič vedeli, kako daleč je. Edina rešitev je bila, da pokličem kakega poznanega za pomoč. Ko sem listala po te-lefonski knjigi, sem obstala pri imenu Slana. Kar nekaj mi je reklo, da ne bo zastoj. In res, dobri sin Janko naju je prišel iskat in tako sva bili rešeni skrb, ki ni bila majhna.

Nikdar ne bova pozabili Vaše gostoljubnosti, katere sva bili deležni v času, ko res nisva ve-deli, kam se obrniti. Na tem mestu se prav iz srca zahvalim. Ko sva se malo oddahnili, ker sva prišli do pravega kraja bli-zu cerkve, se nama ni bilo tre-ba več bati, da vse zamudiva, kot sva se že bali celo popoldne. Ko smo se v nedeljo pred sv-mašo dobili z Ambrožičevimi in ostalimi znanci, je bilo vse po-zabljeno. Bilo je res vse tako le-po organizirano, da je šlo kot po maslu. V cerkvi slovensko petje, slovenska pridiga, je bilo veliko vredno, mogoče nekateri ne ce-nite zadosti, ko imate vsak dan na razpolago. Če to ni mogoče, ve človek veliko bolj ceniti dar domače besede. Vem, da so žrtve združene v vsem delu, pa kaj je vse to. Tudi mi tukaj mo-ramo vzdrževati cerkev, šolo, pa še vseeno ni nič našega, nič slo-venskega.

Nedelja 31. maja 1970 nama bo ostala v nepozabnem spo-minu Upam, da se bomo še kdaj tako lepo sešli in tudi izgubiti

se ne nameravam več. Ostale 3 dni sva bili v nadlego pri Am-brožičevih. Bilo je res veselo, z atom sva šli kupovat vrtnice, sin Jernej pa nama je razkazal mesto Toronto. Prav lepa hvala, Jernej! Da ne pozabim dobre mame, ki je tako skrbela, da na-mo ni ničesar manjkalo in še za-na pot nama je dala potice in klobas, tako sva še domov pri-nesli za vsakega grižljaj. Prav lepa hvala vsem, ki ste nama pripravili in prpomogli, da so bili najini dnevi res veseli in nama bodo ostali za vedno v lepem spominu.

Prav lepo pozdravljeni vsi, posebno pa družina novomašni-kova (Božnarjeva), Ambrožiče-va in Slanova!

Ivanka Kraljic
in hčerka Marija

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG

Za Jožeta je to, da je prestopil v clevelandsko škofijo, dobro za-to, ker je tam več slovenskih župnij ali vsaj mešanih. Manjka pa zanje slovenskih duhovnikov. Zlasti ni mladega slovenskega duhovniškega naraščaja. Tam bo lahko postavljen na slovensko ali vsaj mešano župnijo. Zelo bo koristil Slovincem, zlasti onim, ki ne obvladajo angleščine. V Kanadi bi bilo to nemogoče, ker tu slovenske župnije vodijo le slovenski redovniki lazaristi. Jo-že pa ni v redu, ni redovnik. Zato bi bil nastavljen na angleško faro, kakor so vsi drugi ka-nadski slovenski duhovniki ra-zen lazaristov. Jože je pa veliko zmožen in bo lahko tako Sloven-cem v veliko pomoč. Dobrih du-hodnikov je povsod treba. A tu je govornjo le z narodnega sta-lišča. Ker je znano, kako dober, vesten in zanesljiv je v vsem, zato se ni bati, da bo zgubljal glavo, kot je danes več prime-rov med duhovniki po svetu. Lahko smo prepričani, da bo nam Slovincem vedno in povsod v ponos. Ne bo ga povleklo za seboj kako vrenje. (Je res, da v Cerkvah danes nekoliko vre. A zapomnimo si, da je to le pre-hodnega značaja. Pomnimo, da deluje pri tem božja roka in na-d vsem plava sveti Duh. Je kar prav; naj se izčisti in odteče, kar ni zdravega. Naj nas to ne vrže iz tira! Saj ni daleč čas, ko bo Cerkev zopet vzcvetela v novo pomlad, vsa lepa in čista, razšir-jena in poglobljena. In daj Bog,

da že tudi združena zopet z vse-mi, ki so se ločili od nje!

Pa se povrnimo k slavnosti v New Torontu. Po maši smo se zbrali v dvorani k slavnostnemu kosilu. Dvorana je bila tako lepo okrašena, da je kar vabila, naj vstopimo. Kar kmalu so bili vsi prostori velike dvorane zasede-ni. Bilo je blizu 400 sedežev, pa nikake gneče, za vse dovolj pro-stora. Vse je bilo veselo in slav-nostno razpoloženo. Vse je bilo do potankosti organizirano, vse je potekalo in delovalo kot na-mazan avtomat. Cestitke vsem, ki so pri tem sodelovali. Eno glavnih vlog pri tem je pa vse-kakor igrala — tam zadaj skri-ta gospa, neprekosljiva kuharica Ivana Sprigarjeva. Zelo se nam je prilagela, ko so začeli kmalu servirati. Vse tako vabljivo, vse tako zelo okusno. Hvala lepa, ga. Ivanka! Pa še neko posebnost, ki je danes pri Slovincih res posebnost, me priganja, naj jo zapišem: na mizah ni bilo no-benega viskija — žganja! Bilo je samo izvrstno vino, ki so ga pre-skrbeli bratje Franc in Jože Je-reb in Jani Trpin. Vsi stavnbeni-ki, nam znani že iz taborišč, ne-katerim pa še od doma. Jerebi so iz Polhovega gradca. Pri hiši se je reklo "Pri Fajku". Trpin je pa izpod Ljubljane, dober človek. Ko so zvedeli, da je no-vomašnik odredil, da ne sme biti nikjer žganja, pač pa le vino in mehka pijača, so se takoj dogo-vorili, da to s plačilom vred pre-vzamejo oni. Naj mi oprostijo, da sem jih tukaj ovekovečil. Je kar prav tako!

V imenu vseh svatov se jim na tem mestu lepo zahvalim. Saj je kazalo, da nihče ni pogrešal viskija in tiste mešanice. Bilo je razpoloženje, da malo kdaj tako.

Nekdaj v starih časih smo mi-slili, da je šilce ali dva žganja le za zdravilo. Posebno, kadar je kaj črvičilo po črevesju. Tako nekako kot je danes aspirin pro-ti revmatizmu. Pa so se ga tu-kaj Slovenci tako oprijeli, da že nobena reč ne poteče brez viski-ja in z njim neke mešanice. Spomnim se še, ko sem bil v Torontu na neki svatbi, pa ni-sem mogel dobiti "časo vinca rujnega". Ker mi viski ni pri srcu, sem šel s tiste "ohceti" bolj trezen, kot sem bil prej, ko sem doma pil kavo. In pri taki reči se rado zgodi tako, kot sem pred kratkim bral v avstralskih "Mi-slih" kako se nekdo jezi nad žganc pijačo, rekoč: "Potem je pa tako, kot je bilo včeraj. Vsi so bili pijani kot čik in se pre-pirali med seboj, le jaz sem sam pod mizo ležal." — Vsekakor je bolje in pametneje: čim manj žganja! Namesto njega pa časo dobrega vina! Zato pa dajem vso čast novomašniku Jožetu Božnarju, da je naročil: žganja ne! Samo vino. Že v tem se kaže njegova natančnost in skrb, ki ju je pokazal, da je pri tolikem opravilu tudi na to mislil. Če bi on bil v Torontu, je to vse nekaj drugega. Pa je bil v Cle-velandu, starši pa v Timminsu. Pa je kljub temu do podrobnosti vse sijajno organiziral. Čast mu!

(Dalje sledi)

Vesti iz Slovenije

Nova tovarna z Nemci

Koperska tovarna Iplasi, ki iz-deluje emulzije in lepila, se do-govarja z nemškim koncernom Hoechst o postavitvi nove to-varne. Ta tovarna naj bi izde-lala 15.000 ton emulzije na leto. Nemški kapital bi bil udeležen z 49%.

Predstavniki obeh strank so pripravili tri osnutke pogodb: o izgradnji in izkoriščanju tovar-

ne emulzije, pogodbo o licenci in produkciji za dobo, ko bo no-va tovarna v izgradnji. Za to prehodno dobo bi Hoechst v šestih mesecih vgradila naprave v Iplastu, s katerimi bi skoraj po-dvojili sedanjo produkcijo emulzij. Novo tovarno pa bi zgradili v poldrugem letu po podpisu pogodbe o sodelovanju, v Ankaranu.

Oj, te luknje...

Na cesti Celje—Maribor so take luknje, da so popolnoma brez pomena omejitve hitrosti skozi naselja. V Delu z dne 2. junija pišejo, da na tem odseku sploh ni mogoče hitreje voziti kot 40 km na uro, kvečjemu s tankom da bi bilo mogoče hitre-je voziti.

Zamrznjene stanarine

V Sloveniji so stanarine za-mrznjene do konca tega leta. Sedaj preučujejo, kako rešiti vprašanje, ki bo nastalo zaradi zvišanja stanarin. Nameravajo uvesti subvencije, ki naj bi jih dobile družine z nizkimi osebnimi dohodki iz solidarnosti občinskih fondov, ki jih bodo u-stanovili v ta namen.

Čuti je bilo tudi glasove, da se le počasi lotevajo teh proble-mov, ker so zamrznjene stanari-ne v prid predvsem imovitim slojem. Pri tem nastane vpraša-nje, kdo so ti "imovitejši slo-ji".

Gimnazija v Novem mestu 225 let

Novomeška gimnazija se že pripravlja na proslavo 225-letni-ce ustanovitve, ki bo prihodnje leto. Za to priliko bo ta najsta-rejša dolenska srednja šola iz-dala poseben Zbornik, v kate-rem bodo temeljito obdelana zgodovina šole in hkrati tudi vsa dogajanja, ki so se v gimna-ziji porodila ali se preko nje po-nesla na najširšo javnost.

Počemu seslanek med Suvano in Sufanuvongom

VIENTIANE, Laos. — Prete-kli teden je v Vientianu sprožila veliko radovednost novica, da je rdeči princ Sufanuvong, ki vodi laoske komuniste, poslal posebnega delegata v Vientiane, da se tam razgovarja z mi-nistrskim predsednikom Suvano Fumo. Prva razlaga te novi-ce je temeljila na optimizmu. Diplomatski svet v Vientiane je mislil, da je laoski "rdeči princ" poslal v Vientiane delegata z namenom, da pripravi razpolo-ženje za obnovo premirja v La-osu.

Sedaj je prišla druga razlaga, ki je pa neprijetna. Hanoi ve, da se bo moral sedaj vojskovati tudi v Kambodži. Zveza med Kambodžo in Hanojem je slaba. Dejansko obstoja le iz znane Hočiminhove poti, ta pot je pa pod stalnimi napadi ameriškega vojnega letalstva. Hanoi bi rad pridobil Suvano Fumo za o-strejši nastop proti Ameriki z namenom, da prisili Ameriko, da ne bo več bombardirala po-ti, kar bi komunistom omogo-čilo nepretrgano dobavo vojne-ga materiala rdečim četam v Kambodži. Ni znano, kaj je Su-vana Fuma odgovoril na ta predlog.

Marksisti v Južni Ameriki iščejo novega voditelja

SANTIAGO, Čile. — Kako zelo je že razpadla nekdanja načelna solidarnost marksistič-nih skrajnežev v Latinski Ame-riki, priča sedaj volivna kampa-nja v Čilu. V njej naravno na-stopajo tudi socialisti vseh vrst, pa tudi komunisti vseh oden-kov. Pred leti so bili vsaj ko-munisti disciplinirani in idejno zgrajeni. Vsi so prisegali na Guevaro in Castra.

Sedaj je to drugače. Guevara gre v pozabo, Castro pa prihaja ob "idejni kredit". Se je dal preveč vplivati od domače ku-

banske stvarnosti, ki mu pravi, da si mora kubanski narod slu-žiti svoj kruh ob potu svojega obraza, ako hoče, da se mu bo kdaj dobro godilo.

To ne gre v račun propaga-n-di raznih levičarjev v čilski predsedniški kampanji. Zato se ne sramujejo priznati, da so si-cer za komunizem ne pa za Ca-stra.

"Socializem da, Castro ne!" se sliši in vidi napisano v čil-ski republiki in nihče se nad tem ne razburja. Vse to ne mo-re koristiti levičarskemu kandi-datu Allendeju, komunisti se pa vkljub temu napenjajo, da bi mu priborili zmago.

Brazilski predsednik obsodil "desetine smrti"

RIO DE JANEIRO, Braz. — Predsednik republike gen. Emi-lio G. Medici je pretekli petek obsodil "desetine smrti", katerih obstoj je tokrat prvič priznal, in napovedal odločen nastop proti njim.

"Desetine smrti" so pretekli teden pomorile na področju Sao Paulo 11 manjših zločincev, na področju Rio De Janeiro pa 3. Več sličnih umorov je bilo v prejšnjih tednih in mesecih. Ka-zenško sodišče v Sao Paulu je s temi umori povezovalo policijo in zahtevalo strogo preiskavo in kaznovanje prizadetih.

CLEVELAND, O.

Male Help Wanted

PLASTER MOLDER

To make plaster molds. Expe-rienced or will train adept young man. Good company benefits. Steady work. Call: Sam Costello 781-3151 (144)

MEN

Foundry work. Aluminum floor moulding. Overtime, paid Blue Cross, vacation and pension. Steady work. Call: Steve Simon 621-9624.

FREEMAN MFG. CO.

1315 Main Ave.
(Near West 25th & Detroit)
(143)

Zenske dobijo delo

Iščemo kuhinjsko pomočnico za čas od 1. popoldne do 8. zve-čer, po 6 dni na teden, od pone-deljka do sobote.

SORN'S RESTAURANT
361-5214 (x)

MALI OGLASI

V najem

Štiri sobe zgoraj, samo odra-slim. \$75. V Collinwoodu. Kli-čite 261-4457. (145)

V najem

Oddamo 5 sob, E. 72 in St. Clair Ave., zgoraj, zadaj, porč, centralna kurjava na vodo. Kli-čite HE 2-2041. (144)

Naprodaj

Vetrna okna, 28 x 54, v dobrem stanju. Imamo 6. Kličite 531-8071. —(143)

Dober kup! Cleveland Hts.

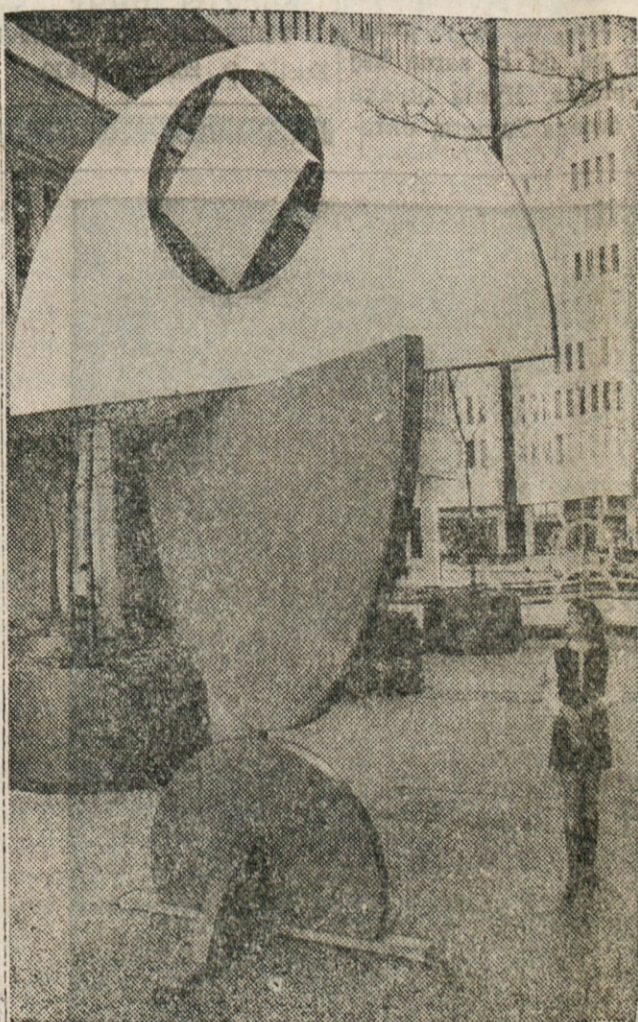
Velika 2-druž. hiša na vogalu, 3 spalnice, 2 kopalnici v vsakem stanovanju, tretje zgotovljeno, blizu cerkve in bus linije. Pri-vatno. Kličite FA 1-3024 po 6. uri (ne v soboto). —(148)

Stanovanje išče

Slovenska vdova, upokojenka, išče majhno stanovanje v bližini cerkve sv. Kristine ali v okolici 185 ceste. Prosim, kličite: 391-8891. —(July 28,31)

Šivalni stroj naprodaj

Singer šivalni stroj, na nožni pogon, je ugodno naprodaj. Kli-čite 361-1277 po 5. uri popoldne.

MODERNA ATLANTA — Na jugu dežele trdijo, da je Atlanta, Ga., eno najhitrejših rastočih mest. Slika kaže "moderen" kip, ki vzbuja v zadnjem času radovednost Atlantčanov.

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

Fernandito je tiščal roke v hlačni žep, cepetal je z nogami in je dejal:

"Dolčas mi je, veš, Curra!"

Currita ni vedela ničesar in se tudi ni brigala za take reči. Prigovarjala je Leopoldini, naj gre obiskat Carmen doli v pritličje, odtam da bo laže poiskala s steklom neznanko.

Leopoldina je čutila malo veselja, pa odbiti tudi ni mogla te majhne usluge svoji velikodušni prijateljici; saj je bil v njeni loži, pri njeni mizi, v njenem vozu zanjo vedno pripravljen prostor. Leopoldina je bila namreč ena tistih ljudi, ki prenašajo vse mogoče sitnosti, neprijetnosti, samo da se morejo pred ljudstvom kazati v spremstvu visokih oseb mode in grandeeze. Njen brat je bil general in nekaj časa kapitan stolnega mesta, zato ji je bila pot odprta v visoke kroge in utrdila si je tam po možnosti svoje stališče.

Villamelon je nevoljno zacepetal:

"Veš, Curra, slabo mi je—"

"Fernandito! Za božjo voljo! Ne pravi mi tega!"

"V želodcu! Tiste jerebice! Saj sem pravil! Vselej mi obležijo v želodcu! Me razumeš?"

"Pusti me pri miru, duša moja! Glej, pojdi nekoliko na izprehod, pa bo bolje! Leopoldino spremljaj, pa se kmalu vrni!"

Bolj in bolj se je vznemirjala, poltiho je rekla Leopoldini:

"Pa glej, da Carmen ne bo

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

Child Care — Light Hsewk.
for 2 prof. people w/10 mo. old child. No. West Sub. home. 5 days —8-5 p.m. Good Sal. 253-1095 (143)

FEMALE HELP

RECEPTIONIST
\$2.05 to start. Typing and shorthand req. 4 days per week. Perm. Call: 651-6080
757 W. 79 St. Room 302 (145)

MOBILE HOME

RITZ CRAFT VANTURE — By transferred owner. 2 bdrm. '69 12' x 50' w-porch & awning set up on lot. 5' x 7' utility shed. No children. Exc. cond. like new. Furn. \$6,000. 331-6347 (144)

BUSINESS OPPORTUNITY

Dry Cleaners — Well est. busy shop. Real money maker on Northwest side. Call owner at SP 2-5400. (143)

BEAUTY SHOP — BY OWNER
Excellent location. Sacrifice. Illness. Call CL 5-3933 (144)

SHOE REPAIR — 21 years, same location. Good business. Price reasonable. By retiring owner. 135 S. York, Elmhurst, Ill. (144)

GROCERY STORE — Fully equipped, gas pumps. Going business for 14 yrs. Living quarters attached. 2 acres land, 2 Mi. No. of Paris Landing on Ky lake. Resort area. Possession immediately. Only \$25,500. Moving out of state. Contact M. Kline, Rt. 2 Buchanan, Ten. 38222. PH. 901-247-5160

opazila, po kaj si prišla!"

Villamelon se je drznil pripomniti:

"Domov pojdem!"

"Domov? Jezus, dragi, kaj boš pa delal sam doma? Ne, za Boga, pojdi z Leopoldino, pa se počasi vrni!"

Vstopil je duk de Bringas in kmalu za njim stric Frasquito. Spremljala ga je njegova nečakinja Valdivieso, jezična, obrek-ljiva, zabavljiva kakor vedno.

Govorili so o igralcih, o pevcih, o godbi, nato pa je Marija

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

NORTHLAKE — by transferred owner. 6 rm. brk. with 2 bdrms., fin. rec. rm. 1½ baths, fin. sun rm. Low taxes. Low 30's. Call 562-7923 or 449-8150, ext. 261. (143)

ANTIOCH — Oakwood Knolls, 72x 128 ft. walking distance to x-way & shop. ctrs. 300 ft. to lake. Private party. 927-6436. (143)

Near North — High flr. Lakeview. Large 1 bdrm. Condominium for sale by owner. Completely furnished. Leaving town due to death. 787-2778

NILES — BY OWNER

\$39,000. 8821 N. Merrill, Lge. mod. kitch., 3 bdrm. split-level. Lge. liv. din. area. 2 car garage. 1½ baths, rec. room. Immed. poss. YO 6-4864

BARBER SHOP — BY OWNER
Modern 3 chair West sub. shop. Well established, real money maker. Other interests. 343-6277 (144)

7653 N. ORIOLE — OPEN HOUSE
SAT. & SUN. 1-7

3 bdrm., 2 bath, brk. ranch. Full bsmt., 2 car brk. garage, air cond. Hi 30's. By Owner. 967-8996.

BENSENVILLE AND ADDISON AREA
In before school. Charming 3 bdrm. ranch, beamed ceiling, lge. frplc., 2 car gar., ½ ac. lot. By Owner. Open House Sun. 832-2274

TINLEY PARK — 1½ story 5 bdrm. frame. Old home, needs work. Lo taxes. Near Rock Island and schls. Under \$15,000. For appt. call owner 532-3635 (144)

LAKE HOLIDAY — Waterfront 72' x 244' lot for sale. No. 1548, partially wooded. \$9,800. Will consider contract sale. Priv. party. 225-6632

SCHOOL STORE — FOR SALE
Living quarters in back. 2½ rooms. Leaving town. Vic. of Avondale sch. Ideal for couple operation. Call Owner 588-9089 (144)

GRAND RAPIDS — 6 rm., 3 bdrm. ranch, full bsmt., GE kit., frplc., 1½ car gar. Close to schls. and churches. No. East location. For equity and take over payments. Owner. 767-7919

RANCH STYLE HOUSE — 3 bdrm. 2 baths, bsmt. Att. gar. Close to a beaut. lake, pk. public beach. Decatur. Reasonable. For Sale. Call owner weekdays after 4. 846-0865. (144)

5 A. — 35 miles N.W. of Phoenix. \$5,000 cash. Ideal for retirement or investment. Call owner. 779-7452

Valdivieso pripovedovala zani-mivo zgodbo o dukesi de Bara — dukesa je sedela nekoliko niže v loži Lopez Morenove: Lucy da je končno vzela Gonzalita, in dukesa jo je vendarle vzela za snego; Paquo Velez da ji je to pravil.

"Saj sem si mislila," je vzkliknala Currita zlovollno. "Kdor graja, ta kupi..."

"Res je! Tudi Paquo Velez pravi tako. Vsa zaljubljena sedita spodaj v loži. To so vam bile reči! Lopez Morenove je dukeso terjala in tej ni preostajalo drugega, morala se je vdati... Gonzalito je prinesel s seboj v zakon naslov. Lucy pa uničeno zadolžnico. Najbolj smešno pa da je a vsej stvari to, da je prinesla s seboj še štiri milijone dote... Paquo pravi, da je Lopez Morenove silno bogata..."

Za trenutek se je Valdivieso ustavil jeziček, začudila se je, pozorno je gledala v dvorano in je nadaljevala s svojo običajno nepotrpežljivostjo:

"Ampak, prijateljica! Ali ne vidiš! Ne vidiš Jakoba in Izabele? Kakšno pohujšanje! Kako moreš kaj takega dovoliti?"

Kako naj Currita ne bi bila videla! Kar je zastor padel, ni izgubila izpred oči Jakoba niti za trenutek. Sledila mu je s pogledi, ko je začel svoje obiske po ložah. S kako radostjo so ga sprejemale senore, ga obsipavale z ljubeznivostmi, se mu sladkale in smehljale in se ljubeznivo razgovarjale z njim! Zlasti Izabela Mazacan ga je hotela kar snesti. Dva-ali trikrat ji je šinil pogled gori v Curritino ložo med njegovim obiskom, kakor bi hotela reči: Le jezi se!

Jakob je sprejemal vse te ljubeznivosti, vse to češčenje z naravno neprisljenostjo, s prirojeno eleganco človeka, ki je va-

LEOPARDA, dvojčka — samec in samica — doslej prva letošnja mladiča v London-skem živalskem vrtu.

jen vsega tega, kot junak dneva, za čigar pozdrav beračijo, čigar besede ponavljajo, in pri katerem je vse pomenljivo, tudi če kihne ali zakašlja.

Nikomur ni Madrid toliko odpustil kakor nekdanjemu prekucuhu, ko je izvedel za njegovo romantično zgodbo v Carigradu, in ko ga je iznova videl v krogih plemstva, v senci Butrona in Currite Albornoza, ske-sanega, pa s ponosno glavo. ne kot bi prosil pomoči, ampak kot bi jo hotel deliti vsemu svetu.

V skritih kotih budoarjev in v tajnih političnih zborovanjih pa so si pravili čudne reči: da je Jakob storil važno uslugo kraljevi stranki, da je razkrinkal s pomočjo tajinstvenih papirjev tri spletkarje in nevarne zarotnike, ki so se hoteli po padcu dona Amadea izdajalski vsiliti kralju, kateremu so pred petimo leti sami izpodkopavali prestol...

Res ali ne — spoštovani Butron se je naenkrat zopet pojavil in je zakril Jakoba s svojim ščitom, Currita pa mu je priložila prijateljstvo svojega dragega soproga. Govorili so tudi, da je Jakob sicer denarno uničen, da pa mu je stranka zagotovila bodočnost ter da mu je obljubila ministrski sedež v zahvalo za usluge, ki jih ji je storil, Currita pa da ga za sedaj bogato podpira...

"Čisto naravno!" je pripomnila neki dan dukesa de Bara. "Curra je že zelo ovenela, Jakob pa tudi ni kak Juanito Velarde, ki bi se zadovoljil samo z dvajset tisoč reali..."

Leopoldina je prišla do sedeža svoje prijateljice Carmen, doli v pritličju. Poljubila jo je na lice in ji je šepnila:

"Ubežala sem..."

"I, kdo te pa preganja?"

"Curra! Ta Curra je strašna, neznosna! Nikoli več ne grem z njo med ljudi. Ne prenesem več tega govoričenja, tega pohujšanja. Rekla sem si: In če tudi samo do drugega dejanja — šla bom k svoji ljubi Carmenciti..."

"Hvala ti za tvojo ljubeznivost!"

"O, prosim!"

Vzela je prijateljici steklo in je začela ogledovati ložo, ki je toliko vznemirjala Currito.

Dve senori ste sedeli v njej, mlajša spredaj, druga, starejša, v ozadju lože. Mlajša je bila še skoro otrok, drobna, nališpana, ena tistih mačic, ki jih vzgojujejo ob obrežju Seine (t.j. v Parizu) in ki imajo v resnici nasebi pretkanost mačjega rodu. Sedela je ob ograji lože, obrčala pozorišču hrbet in je delala vtis, kakor da bi v svojem življenju še ne bila zdrobila niti enega kroznika. Brezbrižno in malomarno je zrla po sijajni dvorani in videlo se ji je, da sedi tukaj bolj zato, da bi jo drugi gledali, ko pa, da bi sama kaj videla in slišala. Njena obleka je bila iz črnega žameta, okra-

šena je bila z rdečimi kamelijami. kazala je pretiranoizbran okus in je imela očividni namen, vzbujati pozornost.

Njena spremljevalka, morebiti njena mati, je bila postarna, suhljata žena, izgledala je kakor boljša dama. Imela je sive lase, po angleškem načinu počesane, nosila je črno žametno obleko, zapeto do vratu, in uhane s ponarejenimi diamanti. Bili sta skoro gotovo tujki in ves večer nista izpregovorili nobene besede.

Leopoldina ju je dolgo opazovala in majala z glavo:

"Črno in rdeče... Slabo! Barva hudobca! In kdo sta ti dve?"

Carmen se je nasmejela in je skomignila z rameni; Leopoldina pa je zopet gledala skozi steklo in govorila:

"Mlajša je prav čedna. Kako ji je pač ime?"

"Nihče je ne pozna. Zadnji terek je sedela tudi v tisti loži, nosila je belo obleko z rdečimi kamelijami. Včeraj je imela v Castellani bele kamelije na klobuku in na prsih. Danes nosi črno obleko in rdeče kamelije."

Leopoldina se je nasmejala.

"Torej vemo, kako jo bomo imenovali: damo s kamelijami!" Ugibali sta sem in tja, in bujna domišljija jima je spredla živo zgodbo o dami s kamelijami. Leopoldina pa se je zadovoljna vrnila h Curriti.

Pričakovala jo je nepotrpežljivo in goljufna posredovalka ji je s hudomušnim naglasom pra-

V BLAG SPOMIN
ČETRTE OBLETNICE SMRTI
MOJE SOPROGE, NAŠE
LJUBLJENE MATERE
IN DOBRE
STARE MATERE

Josephine Kovačič

ki je zatisnila svoje mile oči
28. julija 1966.

Štiri leta je minilo, odkar Ti v grobu spiš, duša Tvoja pa nebeški raj uživa, nazaj med nas si ne želiš.

Tvoj duh je vedno še med nami, telo pa Tvoje tihi grob pokriva, a nam življenja težke dni spomin na Tebe vedno bolj vedri!

Zalujoči:

FRANCE — soprog
JOSEPHINE, JULIE — hčeri
CARMEN — zet
MICHAEL, JIMMY — vnuka
THERESA ANN — vnukinja
Euclid, O., 28. julija 1970

vila, da je neznanka zelo lepo dekle, katere nihče ne pozna in ki sta jo s Carmencito krstili z imenom "dama s kamelijami".

"Če le ne bo Carmenciti prišlo na misel, po kaj si prišla k njej?" je dejala Currita zamišljeno. Leopoldina pa je naredila jezen obraz, kakor kdor se čuti razžaljenega.

"Kaj ti pade v glavo! Misliš, da sem tako nerodna...!" — Drugo dejanje se je začelo.

(Dalje prihodnjič)

Najvlažnejša država
Louisiana je najbolj vlažna država v vsej naši deželi. Tam imajo po uradnih podatkih letno 55.11 palcev padavin.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLSKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLSKA PODPORN
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

PRIJATELJ PIVA? — Beli medved "Scandy", ki so ga pripeljali v živalski vrt v Central Parku v New Yorku, se igra s sodom od piva. Da mu je to v veselje, je očitno, če je tudi prijatelj piva, pa ni s slike mogoče dognati.

UPOGNJEN POD BREMENOM — Anatolski kmet je močno upognjen, ko nese težko breme po cesti Istambula. (Cagrada).